

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

„LEGE
privind redresarea și rezoluția asigurătorilor”

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii proiectului de act normativ

1. Descrierea situației actuale

Cadrul legal actual în ceea ce privește asigurarea și coordonarea supravegheată a restabilirii situației financiare a unui asigurător este stabilit de Legea nr. 503/2004 *privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată, cu modificările ulterioare*. Procedura de redresare financiară cuprinsă în acest act normativ reprezintă totalitatea modalităților și a măsurilor cu caracter administrativ dispuse de Autoritatea de Supraveghere Financiară, ca autoritate competentă, măsuri care sunt destinate să mențină sau să restabilească situația financiară a unui asigurător.

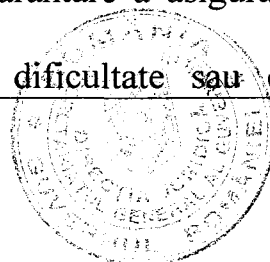
Mecanismele de redresare și rezoluția nu împiedică exercitarea competențelor Autorității de Supraveghere Financiară de a aplica redresarea financiară a asigurătorilor, în condițiile Legii nr. 503/2004, ci sunt menite a completa și a înlesni rolul autorității de supraveghere în garantarea continuității funcțiilor financiare și economice critice ale unui asigurător aflat sau susceptibil de a se afla în dificultate.

Dispoziții privind rezoluția se regăsesc în prezent în legislația națională bancară, în cuprinsul O.U.G. nr. 99/2006 *privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare*.

În materia asigurărilor, prevederi referitoare la instrumentele de rezoluție se regăsesc în legislație în diferite țări, atât din Uniunea Europeană, cât și din afara ei.

Astfel, în unele jurisdicții, schema de protecție națională are o funcție mai restrânsă de plată a creanțelor în situația în care un asigurător intră în stare de insolvență, iar în altele poate avea un rol în minimizarea pierderilor asigurătorului în stare de insolvență, în redresarea acestuia sau în mecanismele care urmăresc să asigure continuitatea activității asigurătorului. Funcțiile schemelor de garantare a asigurărilor pot include:

- oferirea de suport financiar (către asigurătorul aflat în dificultate sau către

asigurătorul care preia portofoliul asigurătorului aflat în dificultate);

- posibilitatea de a acționa ca o instituție-punte.

Proiectul de lege privind redresarea și rezoluția asigurătorilor urmărește crearea unui cadru legal nou de gestiune a crizelor în sectorul financiar, prin introducerea de prevederi ce cuprind o serie de măsuri și instrumente menite să intervină suficient de timpuriu și de rapid în cazul unui asigurător neviabil sau în curs de a intra în dificultate. Printre aceste măsuri și instrumente se urmărește garantarea protejării creditorilor de asigurări, minimizarea impactului asupra fondurilor de protecție, protejarea fondurilor publice prin reducerea la minimum a dependenței de sprijin financiar public, evitarea efectelor negative semnificative asupra stabilității financiare a pieței de asigurări, în special prin prevenirea contagiunii inclusiv asupra infrastructurilor pieței și prin menținerea disciplinei pe piață.

Modalitatea de gestiune a crizelor vizează trei mari părți: prevenirea acestora, intervenția timpurie și rezoluția.

În funcție de instrumentele utilizate și de impactul asupra pieței, intervenția autorității de rezoluție poate conduce la încadrarea măsurilor adoptate ca reprezentând ajutor de stat și, în consecință, la necesitatea respectării legislației interne și comunitare privitoare la ajutorul de stat.

1. Schimbări preconizate

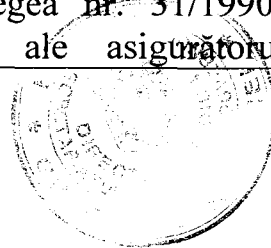
Proiectul de lege propune instituirea unui regim care să pună la dispoziția Autorității de Supraveghere Financiară un set de instrumente pentru a interveni cu promptitudine într-un stadiu incipient în cazul unui asigurător aflat în dificultate sau în curs de a intra în dificultate, astfel încât să garanteze continuitatea funcțiilor financiare și economice critice ale acestuia, reducând în același timp la minimum impactul situației de dificultate a asigurătorului asupra pieței asigurărilor și sistemului financiar în general.

Proiectul legislativ reglementează, de asemenea, competențele Autorității de Supraveghere Financiară în ceea ce privește rezoluția, cu menționarea că, în cadrul organizării sale interne, Autoritatea de Supraveghere Financiară trebuie să asigure independența operațională și evitarea conflictului de interese între funcția de rezoluție și funcția de supraveghere prudențială. Potrivit proiectului legislativ menționat, Autoritatea de Supraveghere Financiară este abilitată să intervină în calitate de autoritate de rezoluție a asigurătorilor, persoane juridice române.

• Domeniul de aplicare

Dispozițiile din proiectul de lege se aplică asigurătorilor, persoane juridice române, cu excepția sucursalei sau filialei unui asigurător dintr-un stat terț și a sucursalei unei societăți de asigurare sau a unei societăți mutuale dintr-un stat membru, care a primit o autorizație de la autoritatea competentă a statului membru de origine.

În ceea ce privește structura organizatorică a asigurătorilor la care se face referire în proiectul de lege aceasta este cea reglementată de Legea nr. 31/1990, care se completează cu Legea nr. 32/2000. Principalele organe ale asigurătorului sunt:

adunarea generală a acționarilor, consiliul de administrație, directorii sau după caz, membrii directoratului și ai consiliului de supraveghere, în funcție de sistemul administrare ales, comitetele consultative și auditorii financiari. Potrivit Legii nr. 32/2000, asigurătorii trebuie să dispună de un corp de audit intern și să aibă contract de muncă cu un actuar.

Structura operațională a asigurătorului privește sucursalele teritoriale și împărțirea acestora în agenții.

Proiectul de lege reglementează, de asemenea, competențele Autorității de Supraveghere Financiară în ceea ce privește rezoluția, cu menționarea că, în cadrul organizării sale interne, A.S.F. trebuie să asigure independența operațională și evitarea conflictului de interese între funcția de rezoluție și funcția de supraveghere prudențială prevăzută în Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, este menționat că Autoritatea de Supraveghere Financiară urmează să emită reglementări proprii în conformitate cu dispozițiile art. 6 alin.(2) din O.U.G. nr. 93/2012 *privind înființarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare*, în vederea aplicării prevederilor din proiect, reglementări care sunt supuse publicării în Monitorul Oficial al României - Partea I, conform art. 3 alin. (1) din același act normativ.

- Cadrul legal de gestiune a crizelor din sectorul financiar-nebancar preconizat cuprinde prevederi care se referă la trei etape distincte, respectiv pregătirea, intervenția timpurie și rezoluția, pentru fiecare dintre aceste etape fiind stabilite condițiile de declanșare, autoritățile implicate, competențele și instrumentele ce pot fi aplicate, precum și modalitatea de implementare a acestora, după cum urmează:

a) Planificarea redresării și a rezoluției:

În această etapă se instituie obligativitatea asigurătorului de a elabora și actualiza planuri de redresare (cu măsuri pe care asigurătorul le va lua pentru ieșirea din situații de dificultate financiară), planuri care se supun evaluării Autorității de Supraveghere Financiară (cu consultarea autorității de rezoluție).

Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă poate, în urma evaluării planului de redresare să solicite revizuirea acestuia în situația constatării unor deficiențe majore sau a existenței unor obstacole semnificative. Se considera că planul de redresare financiară prezintă deficiențe majore atunci când constată nerespectarea cerințelor prevăzute de art. 8 din proiect, iar obstacolele semnificative privesc situația în care măsurile incluse în planul de redresare de către asigurător, nu pot fi puse în aplicare sau aplicarea acestora nu este de natură a conduce la restabilirea situației financiare.

Proiectul prevede și obligația autorității de rezoluție de a elabora planuri de rezoluție pentru fiecare asigurător, precum și conținutul acestor planuri.

b) Intervenția timpurie implică identificarea situației de dificultate a asigurătorului într-un stadiu incipient și cuprinde posibilitatea numirii unui administrator temporar pe o

perioadă limitată, a cărei responsabilitate principală constă în restabilirea situației financiare a asiguratorului prin implementarea planurilor de redresare sau pregătirea lichidării lui, în situația în care restabilirea situației financiare nu mai poate fi realizată într-un timp rezonabil.

În aceasta etapă, A.S.F. poate solicita înlocuirea conducerii superioare sau a organului de conducere, în ansamblul său sau a unor membri ai acestuia. Măsura se aplică în cazul deteriorării semnificative a situației financiare a asiguratorului sau atunci când se produc încălcări grave ale legislației, reglementărilor specifice domeniului asigurărilor, doar dacă alte măsuri luate în conformitate cu dispozițiile prezentei legi nu sunt suficiente pentru a pune capăt acestei deteriorări.

De altfel, acordarea suportului financiar este, în general, condiționată de schimbările managementului superior sau de schimbările la nivel de funcții de control ale asiguratorului.

Există o prevedere similară și în legislația actuală, respectiv art. 5 lit. d) din Legea nr. 32/2000, când Autoritatea de Supraveghere Financiară poate dispune retragerea aprobării pentru persoanele semnificative ale asiguratorului, pentru nerespectarea dispozițiilor acestui act normativ și ale dispozițiilor emise în aplicare acestuia. Aceste persoane sunt definite la art. 2 pct. 11 din Legea nr. 32/2000.

În situația desemnării administratorului temporar, proiectul de act normativ prevede ca decizia de desemnare emisă de Autoritatea de Supraveghere Financiară, va fi supusă publicării pentru a se asigura opozabilitatea față de terți, în scopul protejării intereselor asiguraților.

Actele administratorului temporar, cu excepția celor care vizează activitatea curentă a asiguratorului, vor fi supuse aprobării prealabile a Autorității de Supraveghere financiară în calitate de autoritate competentă.

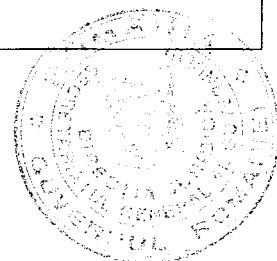
c) Rezoluția

Din punct de vedere procedural, rezoluția urmează să se declanșeze în situația în care nu există perspective rezonabile ca starea de dificultate majoră a asiguratorului să poată fi înlăturată într-o perioadă rezonabilă prin măsuri alternative din partea sectorului privat sau prin măsuri de supraveghere.

Proiectul stabilește obiectivele, condițiile de declanșare și principiile rezoluției, desemnarea administratorului de rezoluție, procedura de evaluare și cele patru instrumente de rezoluție.

Principiile generale care guvernează întreaga procedură sunt următoarele:

- acționarii asiguratorului supus rezoluției sunt primii care suportă pierderile;
- creditorii asiguratorului supus rezoluției suportă pierderi ulterior acționarilor, în conformitate cu ordinea priorității creanțelor acestora din cadrul procedurii obișnuite de insolvență, cu excepția cazului în care în prezenta lege se prevede în mod expres altfel;
- organele de conducere ale asiguratorului supuse rezoluției sunt înlocuite, cu excepția cazurilor în care păstrarea integrală sau parțială a acestora este considerată necesară pentru realizarea obiectivelor rezoluției;

- organele de conducere ale asiguratorului supus rezoluției oferă întreaga asistență necesară pentru realizarea obiectivelor rezoluției;

- persoanele fizice și juridice care au contribuit la ajungerea în stare de dificultate majoră a asiguratorului supuse rezoluției sunt trase la răspundere potrivit legii civile sau penale;

- creditorii din aceeași categorie sunt tratați în mod egal;

- niciun creditor nu suportă pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat în cazul în care asiguratorul ar fi fost lichidat prin intermediul procedurii obișnuite de insolvență;

- măsurile de rezoluție se întreprind cu respectarea mecanismelor de siguranță.

● **Instrumentele de rezoluție** care pot fi aplicate în procedura de rezoluție sunt:

- vânzarea activității și a portofoliului;

- instituția-punte;

- separarea activelor asiguratorului supus rezoluției, cu scopul de a le proteja în vederea vânzării sau lichidării lor ordonate.

Vânzarea activității și a portofoliului asiguratorului supus rezoluției presupune vânzarea totală sau parțială a acțiunilor sau a altor instrumente de proprietate emise de acesta, după caz, a activității acestuia (active, drepturi sau obligații) unuia sau mai multor cumpărători din sectorul privat (fără a necesita acordul acționarilor), în condiții transparente și nediscriminatorii, care să nu confere avantaje neloiale vreunui potențial cumpărător.

Instituția-punte

Instituția - punte este constituită prin transferul total sau parțial de acțiuni sau de alte instrumente de proprietate emise de asiguratorul supus rezoluției și/sau prin transferul total sau parțial de active, drepturi sau obligații ale acestuia, în scopul menținerii accesului la funcțiile critice și al vânzării ulterioare a acesteia.

Instituția-punte va funcționa în baza autorizației emise în conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, fiind supusă supravegherii prudențiale.

Proiectul de lege conține, de asemenea, prevederi referitoare la constituirea și funcționarea acestei entități: autorizarea unei instituții-punte cu un capital social sub nivelul minim prevăzut potrivit reglementărilor în vigoare; înmatricularea instituției-punte în regim de urgență; numirea de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a conducerii; îndeplinirea de către entitatea care a funcționat ca instituție-punte a tuturor condițiilor prevăzute de lege pentru funcționarea unui asigurator.

Conform proiectului de lege, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție poate hotărî aprobarea constituirii unei instituții-punte autorizată în conformitate cu prevederile art. 12 alin. 4 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, cu un capital social sub limita prevăzută de acest act normativ. Astfel, textul de lege menționat prevede condițiile pe care un asigurator trebuie să le îndeplinească în mod cumulativ pentru obținerea autorizației de funcționare de la A.S.F.

Asadar, condiția derogatorie prevăzută în proiect presupune acordarea autorizației, pentru o perioadă limitată de timp și în situația în care instituția punte deține un capital social, sub limita prevăzută de nivelul prevăzut de legislația în vigoare.

Separarea activelor

Acest instrument de rezoluție presupune transferul la un “vehicul de administrare a activelor” a anumitor active, drepturi sau obligații ale unui asigurător supus rezoluției sau ale unei instituții-punte, care, din cauza nivelului de risc implicat de acestea sau a dificultăților în stabilirea valorii lor, ar periclita soliditatea financiară a asigurătorului (separarea activelor se utilizează doar împreună cu alte instrumente de rezoluție).

Vehiculul de administrare a activelor gestionează activele care îi sunt transferate cu scopul de a le proteja până la o eventuală vânzare sau prin lichidarea lor ordonată.

• **Competențele Autorității de Supraveghere Financiară** în procedura de rezoluție sunt următoarele: competența de a transfera acțiuni, active, drepturi sau obligații către o altă entitate (asigurător sau instituție-punte), sub rezerva respectării prevederilor care vizează prevenirea separării obligațiilor, drepturilor și contractelor aflate în legătură; competența de a reduce valoarea nominală a acțiunilor și de a reduce sau converti obligații ale asigurătorului; competența de a înlocui membrii organelor de conducere a asigurătorului; etc.

Întrucât implementarea instrumentelor de rezoluție are drept consecință restrângerea drepturilor de proprietate ale acționarilor și ale creditorilor, proiectul conține prevederi referitoare la mecanismele de siguranță, în scopul de a se asigura protejarea drepturilor afectate.

Restrângerea dreptului de proprietate al acționarilor și creditorilor este justificat de principiul interesului general urmărit de legiuitor în cazul aplicării unei proceduri de rezoluție.

Restrângerea dreptului de proprietate al acționarilor poate avea loc ca rezultat al exercitării competenței autorității de rezoluție de a transfera în tot sau în parte acțiunile sau activele unui asigurător către un cumpărător privat, fără acordul acționarilor. Totodată, prin exercitarea competenței de a decide cu privire la transferul obligațiilor unui asigurător în curs de a intra în dificultate, în scopul asigurării continuității activității și evitării efectelor negative asupra stabilității financiare, se poate aduce atingere tratamentului egal al creditorilor. Acționarii și creditorii afectați nu ar trebui să suporte pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat în cazul în care asigurătorul ar fi fost lichidat la momentul luării deciziei de declanșare a procedurii de rezoluție, situație în care sunt instituite mecanisme de siguranță cu scopul de a proteja drepturile acționarilor și ale creditorilor. Astfel, dacă se constată că acționarii și creditorii au primit ca plată sau compensare a creanțelor lor o sumă inferioară celei pe care ar fi primit-o în cazul în care asigurătorul ar fi intrat în procedură obișnuită de insolvență, aceștia au dreptul la plata diferenței. În vederea evaluării tratamentului de care ar fi beneficiat acționarii și creditorii în cazul în care asigurătorul supus rezoluției ar fi intrat în procedură de insolvență, textul de lege impune efectuarea evaluării de către o persoană

independentă.

Restrângerea dreptului de proprietate este necesară deoarece mecanismele legale pentru aplicarea măsurilor de rezoluție presupun proceduri judiciare prompte care să fie în măsură să contribuie efectiv la procedura de redresare financiară a asiguratorului. Finalitatea aplicării acestora este strâns legată de asigurarea stabilității financiare a sectorului financiar în ansamblul său și evitarea unei crize sistemice, cu implicații deosebit de grave asupra economiei naționale. În acest sens, menționăm că, aplicarea dispozițiilor proiectului de lege se face restrictiv doar cu privire la asiguratorii care dețin o pondere semnificativă în sistemul național de asigurări. Riscul sistemic este definit drept riscul perturbării cursului serviciilor financiare, cauzat de deteriorarea totală sau a unei părți a sistemului financiar și care are potențialul de a provoca serioase consecințe negative asupra economiei reale. Așadar, cerința necesității va trebui raportată la consecințele negative pe care un astfel de asigurator le va aduce economiei naționale, prin intrarea acestuia în procedura obișnuită de insolvență.

De altfel, apelarea la măsurile de rezoluție este precedată de etapele planificării redresării și rezoluției, într-o încercare de a conserva funcțiile economice importante, de a minimiza riscul de contagiune prin implementarea uneia sau mai multor măsuri stabilite în planul actualizat într-un anumit interval de timp, pentru ca asiguratorul să îndeplinească în continuare cerințele de menținere a autorizării.

Așadar, aplicarea rezoluției este o măsură restrictivă, aplicată în ultima instanță. Condiția esențială pentru ca autoritatea de rezoluție să o poată dispune este cerința interesului public. Cerința interesului public este definită în acest proiect de lege și are în vedere îndeplinirea obiectivelor rezoluției, în condițiile în care lichidarea asiguratorului conform procedurii obișnuite de insolvență nu ar permite realizarea acestora, într-o măsură similară.

Cerința proportionalității este expres prevăzută în proiectul de lege la art. 17 alin. 1, în sensul că, măsurile impuse asiguratorilor de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, trebuie să fie proportionale cu gravitatea deficiențelor și amplitudinea obstacolelor supuse remedierii.

Caracterul nediscriminatoriu al aplicării rezoluției derivă din însăși obiectivele rezoluției, printre care protejarea creditorilor de asigurări prin evitarea efectelor negative semnificative asupra stabilității financiare a pieței asigurărilor, în special prin prevenirea contagiunii. Potrivit art. 41 din proiectul de lege, obiectivele rezoluției au o importanță egală, iar Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, trebuie să le aplice în mod echilibrat, în funcție de natură și de circumstanțele proprii fiecărui caz. De asemenea, în enumerarea principiilor generale ale rezoluției, fiecare categorie de acționar, respectiv creditor al asiguratorului supus rezoluției, este tratată în mod nediscriminatoriu în clasa careia îi aparține. Astfel în proiectul de lege se prevede în mod expres, ca toți creditorii din aceeași categorie sunt tratați în mod egal și ca niciun creditor nu suportă pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat în cazul în care asiguratorul ar fi fost lichidat în cadrul procedurii obișnuite de insolvență. Din această

perspectiva se va realiza o evaluare, efectuata dupa aplicarea masurilor de rezolutie, in scopul de a analiza daca actionarii si creditorii ar fi beneficiat de un tratament mai bun in situatia in care asiguratorul aflat in rezolutie ar fi urmat o procedura obisnuita de insolventa. Daca, in urma evaluarii, se dovedeste ca oricare dintre actionari sau creditorii au acumulat pierderi mai mari decat cele pe care le-ar fi inregistrat daca asiguratorul ar fi fost lichidat prin procedura obisnuita de insolventa, oricare dintre acestia are dreptul la plata diferentei din partea mecanismelor de finantare a rezolutiei. Din aceste texte, rezulta in mod clar caracterul nediscriminatoriu al aplicarii masurilor de rezolutie, si intentia de a proteja aceste categorii, inclusiv prin intrarea in functiune a mecanismelor de finantare, astfel cum acestea sunt detaliate la art. 144 si urm. Aplicarea instrumentelor de rezolutie se realizeaza cu respectarea normelor de concurenta incidente, astfel cum sunt stipulate si in textul proiectului de lege.

Caracterul temporar al aplicarii masurilor de rezolutie deriva din insasi prevederile referitoare la instrumentele de rezolutie. Astfel, instrumentul de vanzare a activitatii si a portofoliului presupune transferul imediat al dreptului de proprietate, imediat dupa primirea notificarii de aprobare din partea autoritatii de rezolutie, conform art. 83 din proiectul de lege. De asemenea, functionarea institutiei punte este limitata, acest aspect fiind prevazut in mod expres in proiectul de lege (art. 101). Autoritatea de Supraveghere Financiara, in calitate de autoritate de rezolutie pune capat functionarii institutiei punte in cel mult 2 ani de la data la care a fost efectuat ultimul transfer de la un asigurator supus rezolutiei, in temeiul instrumentului-punte. In ceea ce priveste ultimul instrument de rezolutie, si anume instrumentul de separare a activelor, acesta nu se poate aplica singur, ci numai impreuna cu alt instrument de rezolutie.

● **Finanțarea măsurilor de rezoluție** - proiectul de lege conține prevederi referitoare la obligativitatea constituirii unui fond de rezoluție pentru asigurători prin:

a) contribuții *anuale (ex ante)* ale asigurătorilor autorizați de Autoritatea de Supraveghere Financiară, inclusiv de către sucursalele acestora, datorate Fondului în scopul asigurării aplicării efective a instrumentelor și competențelor de rezoluție de către autoritatea competentă;

b) contribuții extraordinare (*ex post*), în cazul în care contribuțiile menționate la litera a) sunt insuficiente pentru a acoperi pierderile, costurile sau alte cheltuieli ocazionate de utilizarea mecanismelor de finanțare;

c) împrumuturi și alte forme de sprijin financiar de la instituții, instituții financiare sau alte părți terțe în cazurile în care sumele percepute cu titlu de contribuții *ex ante* sunt insuficiente pentru a acoperi pierderile, costurile sau alte cheltuieli ocazionate de utilizarea mecanismelor de finanțare, iar contribuțiile *ex post* extraordinare nu sunt imediat accesibile sau suficiente.

Potrivit art. 137 lit. b) din proiect, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, exercită competența de a solicita instanței competente, ca în vederea protejării creditorilor de asigurare, să se anuleze sau să se modifice

clauzele unui contract la care asiguratorul aflat în rezoluție este parte sau competența de a se substitui unui alt asigurator destinat în calitate de parte semnatară. Aceasta ultimă măsură este una temporară și are drept scop asigurarea protecției creditorilor de asigurări prin aplicarea eficace a măsurilor de rezoluție.

Supportul financiar este, în general, condiționat de schimbările managementului superior sau de schimbările la nivel de funcții de control ale asiguratorului. Uneori, pentru ca procesul de redresare financiară să aibă succes, valoarea de despăgubire a creanțelor/beneficiilor trebuie să fie reduse, iar în unele cazuri asiguraților le este interzis să denunțe sau să modifice contractele de asigurare.

O prevedere similară se regăsește în alte legislații, menționându-se că schemei de garantare din domeniul asigurărilor îi revine obligația protecției creditorilor de asigurări, prin asigurarea continuității contractelor de asigurare.

În situația deteriorării solvabilității asiguratorului, în vederea aplicării eficiente a instrumentelor de rezoluție, contractele de asigurare trebuie menținute, fără a fi denunțate, temporar, pe perioada când asiguratorul se află în run-off sau pe perioada în care se desfășoară procedura transferului de portofoliu către un asigurator solvabil precum și în situația preluării portofoliului de către schema de garantare din domeniul asigurărilor, în situația în care are stipulată o astfel de funcție.

Măsura este necesară și pentru că este dificil de estimat valoarea efectivă a sumelor ce urmează a fi suportate de către asigurator, în condițiile în care contractul de asigurare, spre deosebire de contractul de depozit este unul aleatoriu. Prerogativa dată în favoarea autorității de rezoluție, întărește rolul autorității pentru aplicarea eficace a măsurilor de rezoluție precum și în ceea ce privește aplicarea mecanismelor de finanțare a acestora.

● **Procedura de contestare** a deciziilor Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, este de asemenea reglementată în proiectul de lege și statuează dreptul persoanelor afectate de aplicarea măsurilor de rezoluție de a contesta în instanță aceste măsuri, stabilind termenul de contestare și instanța competentă. Totodată exercitarea unei căi de contestare nu implică suspendarea automată a efectelor deciziei Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, care este executorie.

2. Alte informații - nu este cazul

Secțiunea a 3-a

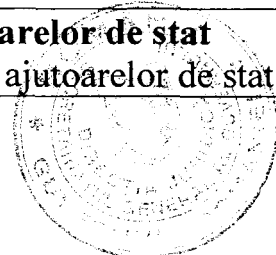
Impactul socio – economic al proiectului de act normativ

1. Impactul macro-economic

O mai mare stabilitate a pieței asigurărilor și asigurarea unui grad de predictibilitate a evoluției fiecărui asigurator în parte, precum și a pieței asigurărilor în ansamblu

2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat

Se apreciază că proiectul de act normativ va avea impact în domeniul ajutoarelor de stat,

în funcție de aspectele concrete privind utilizarea instrumentelor de rezoluție, context în care aplicarea cadrului legal privind redresarea și rezoluția asigurătorilor trebuie coordonată cu derularea procedurilor naționale în domeniul ajutorului de stat.

3. Impactul asupra mediului de afaceri

Se apreciază că proiectul de act normativ va avea implicații asupra mediului de afaceri, prin creșterea încrederii în ceea ce privește activitatea desfășurată de asigurători, în special în relația cu asigurații și/sau cu beneficiarii produselor de asigurare. Prin crearea acestui cadru legislativ se asigură un grad sporit de predictibilitate, stabilitate și certitudine juridică sub aspectul tratamentului asigurătorilor aflați sau în curs de a se afla în dificultate, prin stabilirea unor principii și reguli privind aplicarea unor instrumente și măsuri de gestionare a crizelor financiare, de natură să conducă la:

- protejarea creditorilor de asigurări;
- minimizarea impactului asupra fondurilor de protecție, protejarea fondurilor publice prin reducerea la minimum a dependenței de sprijin financiar public;
- evitarea efectelor negative semnificative asupra stabilității financiare a pieței de asigurări, în special prin prevenirea contagiunii, inclusiv asupra infrastructurilor pieței, și prin menținerea disciplinei pe piață;
- asigurarea continuității funcțiilor critice ale asigurătorului.

4. Impactul social

Intervenția Autorității de Supraveghere Financiară ca autoritate de rezoluție și constituirea Fondului de rezoluție pentru asigurători în scopul de a finanța măsurile de rezoluție contribuie la menținerea stabilității în piața de asigurări și în cea financiară în general.

5. Impactul asupra mediului

Nu este cazul.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

Proiectul de act normativ nu are un astfel de impact.

Secțiunea a 5-a

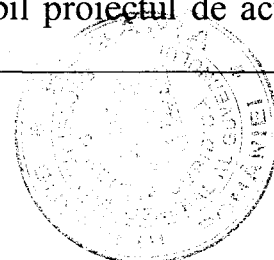
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ

a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ: nu este cazul

b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții: Autoritatea de Supraveghere Financiară urmează să emită reglementări secundare în aplicarea dispozițiilor privind autorizarea instituției-punte și mecanismele de siguranță.
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun acte legislative comunitare - nu este cazul
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene Nu au fost identificate.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente Nu este cazul.
6. Alte informații Nu este cazul.
<i>Secțiunea a 6-a</i> <i>Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ</i>
1. Informații privind procesul de consultare cu organizațiile neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate În plan extern, propunerea legislativă a fost supusă consultării Comisiei Europene. În plan intern au fost consultate Autoritatea de Supraveghere Financiară și Fondul de garantare a asiguraților.
2. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative Nu este cazul.
3. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente Nu este cazul.
4. Informare privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ - Consiliul Legislativ a avizat favorabil proiectul de act normativ prin avizul nr. 587/2015.

- b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării
- c) Consiliul Economic și Social
- d) Consiliul Concurenței – Adresele Consiliului Concurenței nr.1243/2015 și 5729/2015
- e) Curtea de Conturi

5. Alte informații

Nu este cazul.

Secțiunea a 7-a *Activități de informare publică privind elaborarea* *și implementarea proiectului de act normativ*

1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ în conformitate cu prevederile Legii nr.52/2003 privind transparența decizională

Au fost respectate procedurile prevăzute de Legea nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată

2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau a diversității biologice

Proiectul de act normativ nu are astfel de impact/efecte.

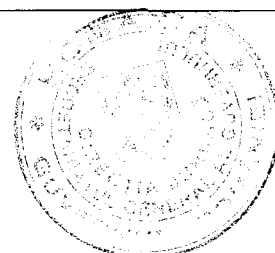
Secțiunea a 8-a *Măsuri de implementare*

1. Măsuri de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente

Nu este cazul.

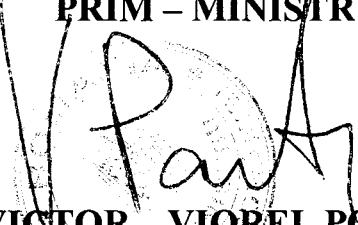
2. Alte informații

Nu este cazul.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege alăturat, cu procedura de urgență prevăzută de art.76 alin.(3) din Constituția României, republicată, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM – MINISTRU

VICTOR – VIOREL PONTA

